РІК 1927. Квітень, май, червень. Ч. II.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Йосафат Коциловський

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола

Епископ

Перемиський, Самбірський і Сяніцький

ВСІМ ВІРНИМ:

МИР І АРХІЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Повернувши після довшої відсутности до осідку Епархії бажаю знов навязати перерваний хвилево контакт з Вами Всечесні Отці, а через Вас зі всіми вірними.

Великою втіхою було для мене на чужині відбирати численні листи від Вас з бажаннями, які Ви складали мені при нагоді моїх імянин, Христового Різдва і Нового Року. Сердечно дякую за сі вирази Ваших почувань для мене, за Ваші молитви за мене і, як що би кого з Вас не дійшла листовна подяка, яку я сам безпосередно або через Канцелярію Епп. Консисторії кождому з окрема вислав був, то прошу тепер приняти мою подяку, яку передаю на отсьому місци. В моїх молитвах я поручав Пресвятому Серцю Спасителя всі потреби Ваших парохій і при кождій св. Літургії заносив молення за всіх священиків і всіх вірних моєї Епархії.

Так становили ми, хоч віддалені від себе простором,

нероздільну єдність і проте злука, що вяже Епископа з його священиками а через тих і з вірними його Епархії, була удержана завдяки Вашим молитвам і заявам також і в часі мого побуту поза Епархією.

З вдоволенням стверджую сей для мене потішаючий факт єдности й лучби Вашої зі мною, своїм Епископом, бо се вимовний доказ католицького розуміння наших взаїмних відносин, які навязані між нами з волі Божественного Основника св. Церкви.

Привязую до сього факту велику вагу і з натиском підчеркую безумовно потребу як найтіснійшої злуки клиру й вірних з Епископом в наших обставинах під теперішню хвилю особенно необхідної.

Що єсть вона Божої установи та що удержується в католицькій Церкві від перших її початків як невідкличний постулят церковної єдности, се зволив зазначити Святійший Отець Папа Пій XI. в часі авдієнції, на якій був я принятий дня 22. марта с. р. в поворотній дорозі домів в часі мого побуту в Римі з нагоди участи в консекрації Преосвященного Павла Гойдича, Епископа гр. кат. Пряшівської Епархії.

Я звернувся в часі авдієнції до Його Святости з прошенням, щоби Святійший Отець зволив передати всім священикам і вірним моєї Епархії якесь слово від Себе. Святійший Отець запридумався хвилю і відповів ласкаво:

«Скажи своїм священикам і вірним, щоби все були в єдности зі своїм Епископом; щонебудь робитимуть, нехай роблять в лучности з Епископом, а без Епископа нехай нічо не починають. Се слова св. Ігнатія Антіохійського. Бо така єсть Божа установа в Його святій Церкві. Ті многоважні слова повтаряємо всім священикам, що приходять до Нас з паломництвами або при інших других нагодах».

З осередка Христової Церкви пригадується тут нам устами Христового Намісника давна католицька засада про єдність в католицькій Церкві. Вірні і їх безпосередні духовні настоятелі священики становлять одно через синівське підчиненнє своїм Епископам, а через те одні і другі лучаться в свойому Епископі, всі Епископи стоять в лучности з вселенським Первосвящеником Папою. Так зберігається єдність членів Церкви: Святійшому Отцеви підчи-

нюються безпосередно Епископи, Епископам священики й вірні.

Слова апостольського Отця Церкви й Мученика св. Ігнатія Богоносця († 107. р.), Епископа Антіохійського, ученика св. Апостолів Петра й Йоана, на котрого покликується Святійший Отець[1]), становлять свідоцтво, яке було розуміння сеї Божої установи у Східній Церкві в первісній післяапостольській добі. Св. Ігнатій Антіохійський розвиває гадку про послух, підчинення і злуку з Епископом на многих місцях своїх писань. Заохочує, щоби бути одної думки з Епископом[2]), щоби не противитися Епископови[3]), щоби нічо не робити без Епископа, так як Христос нічо не ділав без Небесного Вітця[4]), щоби віддавати Епископови належну почесть[5]) і т. і.

Справді, дуже є на часі пригадати сьогодня правду про необхідність злуки й підчинення священиків і вірних зглядом їх Епископа. Як Божа установа має вона в собі

---

1) В писаннях св. Ігнатія місце се звучить: Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε, ὡς Ἰησοῦς Χριστός τῷ πατρί... Μηδεὶς χωρίς τοῦ ἐπισκόπου τι πρασσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,... ἀλλ' ὃ ἂν ἐκεῖνος ἀκριμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾖ καὶ βέβαιον πᾶν, ὃ πράσσεται. В лат. перекл.: Omnes episcopo obtemperate, ut Jesus Christus Patri... Seperatim ab episcopo nemo quidquam faciat eorum, quae ad Ecclesiam spectant... sed quodcumque ille probaverit, hoc et Deo est beneplacitum, ut firmum et validum sit omne, quod peragitur. (Ep. ad Smyrnaeos, c. VIII. 713—714).

На другому місци: Ἀναγκαῖον οὖν ἐστιν, ὥσπερ ποιεῖτε, ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πράσσεω ὑμᾶς. В лат. перекладі: Necessarium itaque est, quemadmodum facitis, ut sine episcopo nihil agatis. (Epist. ad Trallianos, c. II. 675).

2) Ὅθεν πρέπει ὑμῖν συντρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου γνώμῃ, ὅπερ καὶ ποιεῖτε. = Unde decet vos in episcopi sententiam concurrere, quod et facitis. (ad Ephesios, IV, 647).

3) Σπουδάσωμεν οὖν, μὴ ἀντιτάσσεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ, ἵνα ὦμεν Θεῷ ὑποτασσόμενοι = Studeamus igitur episcopo non resistere, ut simus subiecti Deo (ad Eph. V, 649).

4) Ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος ἄνευ τοῦ Πατρὸς οὐδὲν ἐποίησεν, ἡνωμένος ὤν, οὕτως μηδὲ ὑμεῖς ἄνευ τοῦ ἐπισκόπου... μηδέν πράσσετε = Quemadmodum igitur Dominus sine Patre, ipsi unitus, nihil fecit: ita neque vos sine episcopo quidquam peragatis. (ad Magnesios, VII, 667).

5) Καλῶς ἔχει, Θεὸν καὶ ἐπίσκοπον εἰδέναι. Ὁ τιμῶν ἐπίσκοπον ὑπὸ Θεοῦ τετίμηται ὁ λάθρα ἐπισκόπου τι πράσσων τῷ διαβόλῳ λαθρεύει = Bonum est Deum et episcopum honorare. Qui honorat episcopum, a Deo honoratus est; qui clam episcopo aliquid agit, diabolo servit (ad Smyrn. c. IX., 714).

Всі цитати з J. P. Migne, Patr. gr., t. V.

ціху вічної, незмінчивої, всеживої актуальности і вдячністю наповнюється наше серце для Святійшого Отця, що вказанням на неї бажає спонукати нас до пошани й береження засади, якою стоїть єдність і карність у св. католицькій Церкві.

Володіючий в повоєнному часі дух згубної і ложної незалежности неґуючої всякий авторітет, розсіває також і у нас кукіль непослуху й непідчиненности законній церковній владі, а, що гірше, намагається самозванчо присвоювати собі право підносити голос в ділах Церкви або виступати проти заряджень Епископа. Як далеко відбігли понятя нинішнього часу від властивої правди і католицької традиції! Належить проте пригадувати вірним наведені слова Верховного Архієрея, треба наново привести до пошани сі давні правди і оживити духа, яким були переняті первісні часи християнської давнини.

При кінци авдієнції зволив Його Святість Папа з великою ласкавістю і дуже сердечно уділити Своє Апостольське Благословення всім священикам і вірним моєї Епархії. І се Апостольське Благословлення устами Святійшого Отця дане прямо через мене, я отсе передаю Вам, Всечесні Отці і всім вірним у Ваших парохіях і поручаю передати його при найблизшій нагоді з амвона всім своїм парохіянам, повчаючи їх рівночасно про вагу і спасенність сього благословення, щоби всі могли доступити тих великих ласк, які дає Всещедрий Бог приймаючим належно благословення Отця цілого християнства, бо де Церков благословить там Бог дає благодать. Нехайже Божа ласка скріпляє Вас, Всечесні Отці, при Ваших тяжких душпастирських трудах! Заохочую Вас до дальшої праці, до ревности до єдности. В злуці зі мною, Вашим Епископом осягне Ваша праця одноцільний напрям, буде інтензивнійша і певно успішна. Будьте все памятні на слова св. Ігнатія Ант., на які з такою мудрістю і любовю вказує Святійший Отець: Μηδεὶς χωρὶς τοῦ ἐπισκόπου τι πρασσέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,... ἀλλ' ὃ ἂν ἐκεῖνος ἀκριβάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον ἵνα, ἀσφαλὲς ᾖ καὶ βέβαιον πᾶν ὃ πράσσεται.

Дано в Перемишлі дня 1. травня 1927.

† ЙОСАФАТ, Епп.

Ч. 107/орд. — Канонічні візитації в 1927 р.

Як минувшого року так і в біжучім році поставлені Візитатори будуть переводити канонічні візитації в нашій Епархії. В тій цілі назначуємо отцих Впр. О.О. Крилошан Візитаторами:

О. Пралата Дра Василя Пинила на порохницький деканат.

О. Крилошанина Володимира Ґмитрасевича на мостиський деканат.

О. Крилошанина Дра Романа Решетила на Грибівський деканат.

О. Крилошанина Кипріяна Хотинецького на сяніцький деканат.

О. Крилошанина Омеляна Мартиновича на мушинський деканат.

О. Крилош. Северина Метеллю на ліський деканат.

О. Крилош. Данила Бодревича на горлицький деканат.

О. Крилош. Івана Пастернака на лежайський деканат.

О. Крилош. Володимира Венгриновича на декан. короснянський.

Всі вище наведені Впр. О.О. Візитатори дістають отсим всі повновласти, як і минувшого року. В цілі близшого зарядження зволять О.О. Візитатори заподати тут чимскорше речинець, в котрім хотять перевести дотичну візитацію.

Енцикліка

Святійшого Отця Папи Пія XI. з нагоди 1.100 річниці народження св. славянського Апостола Кирила.

Під датою 13. лютого 1927 оголошують Acta Apostolicae Sedis енцикліку Святійшого Отця Папи Пія XI. до Архієпископів і Епископів Югославії і Чехословаці з нагоди 1.100 літних роковин народження Апостола Славян, св. Кирила Солунського. Внаслідок сього почнеться ювілейний рік для славянського світа, відбуватимуться паломництва до гробу св. Кирила в Римі, а також до гробу св. Методія в Велеграді. У Велеграді трудились спільно оба славянські Апостоли, там був осідок св. Методія як Митрополита Моравського й Панонського, там тепер є осе-

редок Апостольства св. Кирила і Методія для церковного зєдинення славянських народів.

По мисли Енцикліки П. Льва XIII. з 30. вересня 1880, якою поширено культ св. Кирила і Методія на цілу церков, заложив гурток ревних чеських священиків побожне стоваришення молитви і праці в дусі св. славянських Апостолів під покровом Преч. Діви. Сим способом положено основи для діяльности Апостольства св. Кирила і Методія о привернення релігійної єдности між Славянами. Вихідною точкою стоваришення є слова Папи: «Бажаємо, щоби загально всі благали св. Кирила і Методія і молились до них, щоби вони, могучі впливами у Бога, стерегли християнство на цілому сході випрошуючи католикам постійність, а схизматикам волю получитись з правдивою Церквою«.

Товариство розвинуло живу діяльність з метою церковної унії схизматицького славянського сходу; що року відбувались звісні Велеградські конгреси, в яких брали активну співучасть також наші Єрархи і священики.

Так діяльність св. славянських Апостолів находить сьогодня, по тисяч літах свій голосний відгомін в Христовій Церкві.

Апостольське діло св. Кирила і Методія впало на тих територіях, де вони проповідували під ударами політичних подій. Славяни, між якими і для яких безпосередно трудились св. Апостоли Кирило й Методій, приняли латинський обряд і латинську літургію. Німці й Мадяри повалили там великоморавську державність і прогнали учеників св. Методія, а з ними усунули славянську літургію та ввели латинство. Переслідувані ученики св. Методія переходять до Болгарії і Сербії. Повалене в первісній вітчині діло св. Братів розвивається тепер в полудневій славянщині, а сто літ опісля на Руси й в Москві. Але, коли згодом і сі славянські землі попали у схизму, і, за виїмкою кількох українських зєдинених з Римом Епархій, до сьогодня остаються відлучені від Христової Церкви, то одинокими спадкоємцями ідеї св. Солунських Братів є наших вісім українських католицьких Епархій! Лиш тут зберігаються плоди апостольської діяльности св. Кирила й Методія у їх чистій первісній формі та з їх ненарушеним змістом так як її наміряли св. славянські Подвижники і як її за кількома наворотами апробували Христові Намісники, Папи Адріян II.

і Іван VIII. Після ріжнородних кріз і лихоліть найшли плоди апостольської праці св. Кирила й Методія захист у нас: тут задержались чиста католицька правда і славянська літурґія. А проте ювілей 1.100 роковин різдва св. славянського Апостола Кирила дотикає також дуже близько й нас, а в особенности нашу Перемиську Епархію, котра як найстарша зі всіх Епархій в Галичині, перша зазнала добродійства голошення Христового слова від учеників св. Кирила і Методія.

Поручається Всеч. Отцям ювілей сей в неділю дня 24. н. ст. липня, — це є в неділю найблизшу по святі св. Кирила і Методія, вірним пояснити і заохотити їх до горячих молитов за зєдинення Церков.

Ч. 2411. В справі Служб Божих фондаційних.

Силою власти уділеної Нам св. Ап. Престолом на 5-літ найвищим рішенням св. Конґреґації для Східної Церкви під дн. 16. лютня 1927 Ч. 380 замінюємо Служби Божі фондаційні співані на читані і редукуємо їх в цей спосіб, що за 1 читану Службу Божу припадає 3 зл.

Рівнож позваляємо на це, щоби Служби Божі фондаційні могли бути відправлені в иншім часі, на иншім престолі і в иншім місци Епархії, о скілько заходити ме до цего слушна причина.

О скільки однак Служби Божі фондаційні є злучені з парастасами, позваляємо Всч. Духовенству лучити тіїж в цей спосіб, що за одну Службу Божу з парастасом припадає 6 лір італійських при заміні Служб Божих співаних на читані.

Ч. 2312. — В справі редукції Служб Божих релігійного фонду.

Повідомляємо тих Всч. оо. Душпастирів, що до їх парохій є привязаний обовязок відправи Служб Божих релігійного фонду, що в справі редукції згаданих Служб Божих ще не наступило рішення зі сторони св. Ап. Престола.

Справа ся буде порішена доперва на дотичних переговорах межи св. Ап. Престолом а польським правительством.

Ч. 2385. — В справі науки релігії в школі.

Розпорядок Міністра В. Р. і О. П. з дня 9. грудня 1926. р. про науку католицької релігії в школі. (Вістн. зак. Р. П. Nr. 1. ex 1927. поз. 9).

На основі арт. 1. закона з дня 4. червня 1920 р. про тимчасовий устрій шкільних влад (В. з. Р. П. Nr. 50 поз. 304.) й арт. 2. закона з дня 23. квітня 1925. (В. з. Р. П. Nr. 47. поз. 324.) про затвердженнє договору з Апостольським Престолом опреділюючого відношення держави до рим.-кат. Церкви, заряджується слідуюче:

§ 1. Згідно з арт. 120. конституційного закона й з арт. XIII. конкордату між Апостольським Престолом а Річпосполитою Польською з дня 10. лютого 1925. (В. з. Р. П. з р. 1925 Nr. 52. поз. 501.) наука католицької релігії є для учнів католиків обовязкова в усіх школах (за виїмкою висших шкіл) державних, прилюдних і самоврядних як також у школах приватних, які користають з державних або самоврядних підмог або посідають права державних чи прилюдних шкіл.

§ 2. Обовязок шкільної влади дати вчителя релігії істнує, коли скількість католицьких дітий у школі виносить найменше дванайцять. Якщо скількість дітий не доходить того числа, будуть ці діти лучені з дітьми поблизьких шкіл. Колиб і це не було можливе, звернеться шкільний інспектор або директор школи до місцевого душпастиря, або в порозумінню з Ординарієм до світської особи о підняттє навчання релігії без винагороди.

§ 3. Скількість годин і плян науки католицької релігії усталює Міністер В. Р. і О. П. в порозумінню з компетентними церковними властями.

Наука релігії буде подаватись на основі підручників, які крім апробати Міністра В. Р. і О. П. будуть мати церковну апробату й будуть поручені для шкіл властивим епископом дієцезії.

§ 4. Про уділеннє відпустки, стабілізацію, зміни в службовім відношенню, розвязаннє службового відношення, перенесення в стан спочинку, вдороження дисциплінарного слідства, наложення дисциплінарної або

порядкової кари, або звільняюче ореченнє, повідомляє шкільна влада властивого епископа дієцезії.

§ 5. Епископ дієцезії виконує прислугуюче йому право візитовання і надзору лично або через визначених собою відповідних священиків (візитаторів релігії), яких назвиська будуть подані до відома шкільних властий.

§ 6. Візитатори, шкільні інспектори та управителі шкіл середного урівня мають право візитувати науку католицької релігії одначе не можуть іспитувати учнів і мають обмежуватися до педагогічно дидактичних заміток.

Духовного вчителя католицької релігії у вселюдних школах може візитувати тільки шкільний інспектор або висші шкільні власти. Натомість управителі вселюдних шкіл можуть бути тільки приявні на науці релігії веденій через духовних, без права роблення якихнебудь завваг.

§ 7. Релігійні практики католицької, шкільної молоді належать до цілости назчання і релігійного виховання. Шкільна молодь обовязана брати в них участь. Релігійні практики, обовязуючі шкільну молодь є нормовані через духовну власть в порозумінню з Міністром В. Р. О. П. і через шкільні власти впроваджувані в життє.

Обовязуючі релігійні практики є отсі:

а) в неділю і свята а також на початку й кінці шкільного року спільне богослуження з єгзортою;

б) кождого року спільні тридневні реколекції;

в) три рази в рік (після реколекцій на початку й при кінці шкільного року) спільна сповідь і св. Причастє для молоді;

г) спільна молитва перед лекціями й по лекціях приписана через властиву церковну власть, а впроваджена через шкільні власти.

Дбати після істнуючих розпорядків про сповнення через молодь спільних релігійних практик є обовязком отців префектів, дирекций і управителів шкіл та членів учительського збору.

Одноразове або довше звільненнє учнів, цілих кляс або школи від поодиноких обовязуючих спіль-

них релігійних практик, слідує після порозуміння дирекций і шкільних управ з Отцями префектами.

Речинець і місце релігійних практик укладають дирекції і управи шкіл з отцями префектами.

§ 8. Отці префекти є учителями й душпастирями шкільної молоді в обсягу шкільного життя. Є отже їх особлившим обовязком дбати про релігійне життє і на рівні з иншими учителями про моральне вихованнє шкільної молоді.

Отці префекти з огляду на своє становисько душпастирів мають обовязок брати участь у всіх конференціях, у яких обговорюється справа виховання шкільної молоді.

§ 9. У щорічнім буджеті кождої школи середного урівня визначується певна квота на релігійні потреби. Висоту квоти усталюєсь після приписів виданих у цім згляді для покривання річевих видатків школи.

§ 10. На науку церковного співу належить присвятити частину часу, призначеного на обовязкову науку співу. Учитель співу обовязаний порозумітися з Отцем префектом що до вибору релігійних пісень.

§ 11. Розпорядок цей входить у життя з днем оголошення.

Управитель Міністерства В. Р. і О. П. *К. Бартель.*

Надто видало Міністерство В. Р. і О. П. під датою 5. січня 1927. Nr. I. 148. (27) **обіжник в справі науки релігії у вселюдних школах** який у точці третій звучить:

»Якщо в школі число дітий що належать до певного віроісповідання є значнійше, тоді для науки релігії належить утворити, узгляднюючи шкільні діти з ріжних кляс (відділів), спеціяльні ґрупи, числячі в засаді не більше як по 40. дітий і для кождої ґрупи призначити по дві години науки релігії в тиждень. Засаду поділу дітий на ґрупи й скількість ґруп усталює в кождім поодинокім випадку Кураторія на основі внеску шкільного інспектора».

Епп. Ординаріят звертає особливо увагу Всеч. Отців на §. 2. повисшого розпорядку. Якщо число дітий у школі виносить найменше дванайцять тоді має їм уділюватись наука релігії тижнево в двох годинах, платних з державного

Скарбу. Колиб скількість дітий не доходила повисшого числа й неможливо було лучити їх спільно з дітьми иншої школи, в таких випадках оо. Душпастирі обовязані уділювати безплатно науку релігії в вимірі 2—4 годин у місяць залежно від числа дітий (1—6=2г; 6—12=4) ОО. Декани згл. Орд. Шкільні Комісарі зволять звернути особлившу увагу на повисшу обставину при нагоді річних візитацій шкіл а в шкільних звітах подати викази шкіл, у яких число нашої дітвори не доходить дванацятки та чи в який спосіб й у якім вимірі годин запевнена в них наука релігії після нашого обряду.

Ч. 503/с — В справі свідоцтв здібности до заключування подружа через горожан „Союза Соціялістичних Республик Рад“ (С. С. Р. Р.).

Міністерство Справ Внутрішних з дати Варшава 4. III. 1927 ч. АС 1862/27 подає до відома, що Конзуляти С. С. Р. Р. є уповажнені до видавання своїм горожанам свідоцтв здібности до заключення подружа.

В тій цілі згадані Конзуляти будуть вимагати від своїх горожан:

1) Посвідки місцевої влади С. С. Р. Р. останнього місця замешкання особи, яка хоче вступити в подружу звязь, що не є їй знані ніякі законні перепони до заключення подружжа через дану особу.

2) Посвідка властивої польської Влади адміністраційної І-ої інстанції, що особа, яка задумує вступити в подружу звязь, від дня замешкання в Польщі, подружа не заключила, або що тепер не є в подружій звязи.

Ч. 2384. — В справі збірки на „Петрів гріш“.

Заряджуємо, що на будуче рік річно, в день Празника св. Верховних Апостолів Петра і Павла мають уряджуватися по всіх церквах Нашої Епархії збірки на потреби Святійшого Отця, Папи Римського т. зв. на »Петрів гріш«.

Цю збірку заповідять Всеч. Отці в попереджаючі неділі зглядно свята, і заохотять вірних до щедрих жертв на цю ціль.

Потреби св. Отця є дуже великі, які покриваєся майже

виключно з милостині, яку Йому складають католики цілого світа.

Тому є і нашим святим обовязком по змозі причинятися до удержання Отця цілого християнства.

Зібрані гроші перешле цего року кождий уряд парохіяльний до Еписк. Консисторії найдальше до кінця липня.

Ч. 2382. — В справі священичих Товариств в Епархії.

Подаєся Всеч. Духовенству до відома і точного захования слідуючу ухвалу гр. кат. Галицького Епископату з д. 30. квітня 1927 р.:

»Конференція Епископів звертає увагу на приналежні права Епископа в його дієцезії над всіми священичими товариствами і ухвалює, що акція вдовичо спротинських товариств, о скільки простягаєся до загалу Духовенства Епархії, може бути виконуванна лиш за апробатою Епископа, о котру кождоразово треба просити«.

Ч. 2412. — В справі Волинських еміґрантів.

З огляду на це, що з деяких парохій Нашої Епархії вибираються люде на Волинь як кольоністи, уважаємо за вказане знернути увагу дотичним Всч. ОО. Душпастирям на їх стислий обовязок поучувати вихоженців, щоби на новім місци свого побуту не вступали до схизматицьких церков, там не сповідалися, не причащалися, не вінчалися, не ходили там на ніякі богослуження, ані в загалі з ніякими потребами не відносилися до схизматицьких священиків, а за те по всяку поміч, особливо духовну зверталися до Впр. ОО. Редемптористів в Костополі, які дуже радо поспішать до них на відправу святочних богослужень і уділять їм св. Тайни. Рівнож обовязком дотичних парохів буде повідомляти згаданих ОО. Редемптористів, до якої місцевости Волиня перенеслися їх парохіяне.

Справа спасення хотяйби одної лишень душі є річю дуже важною, тому поручаємо всім Всч. ОО. Душпастирям, щоби примінилися точно до цего розпорядку.

Ч. 2311. — В справі вношення жалоб до Судів на своїх парохіян.

Еписк. Ординаріят завважав, що декотрі священики вносять на своїх парохіян жалоби до публичних світських Судів безпозволення Еписк. Ординаріяту.

З покликом на приписи Львівського Провінц. Собора з р. 1891. Тит. IX. глава II., Еписк. Ординаріят повідомляє Всеч. Духовенство, що буде дотичних священиків потягати до відвічальности.

Ч. 2131. — Духовні вправи для священиків в р. 1927.

В сім році обовязані відбути духовні вправи всі священики, що їх не могли з якихнебудь причин відправити в останніх 5-ох р., відтак ординовані в 1924. р. і ті, що відбули дух. вправи в 1924. р.

В тій цілі є призначені 3 речинці дух. вправ., іменно: в I. серії від 8. серпня вечер. до 12. серпня рано зволять взяти участь Впр. і Всеч. ОО. отсих Деканатів: Балигородський, Буківський, Височанський, Горлицький, Грибівський, Дуклянський, Жукотинський, Короснянський, Ліський, Лупківський, Лютовиський, Мушинський, Риманівський, Старосамбірський, Тіснянський, Турчанський і Устрицький.

В II. серії від 22. вечером до 26. серпня рано відправлять дух. вправи священики Деканатів: Белзький, Варяжський, Великомостенський, Жовківський, Комарнянський, Краковецький, Куликівський, Лежайський, Лучанський, Любачівський, Мединицький, Мостиський, Немирівський, Перемиський, Порохницький, Равський, Рудецький і Сінявський.

В III. серії духовних вправ від 5. вечером до 9. вересня рано візьмуть участь священики прочих Деканатів.

Впр. і Всч. ОО. з Перемишля можуть вибрати собі котрий небудь з поданих речинців.

Всеч. ОО. Декани зволять всіх учасників в дух. вправах тут до кінця червня зголосити й допильнувати, щоби всі обовязані до реколекцій, в своїм часі їх відправили.

Учасники в духовних вправах мають явитись в будинку Духовного Семинара пополудни найдальше до 6-ої год. вечером в дни початку реколекцій.

Кождий з Впр. і Всеч. ОО. зволить зі собою взяти постіль і зложити з гори приписану оплату.

Священики необовязані сего року до відправи дух. вправ, які бажали би їх відбути, можуть зголоситись разом зі священиками, які до відправи дух. вправ є в сім році обовязані.

При тім заряджуєся, що на будуче в кождім поданню о надання парохії кождий священик має заподавати, коли робив послідні духовні вправи.

Ч. 2257. — В справі запросин Епископа до приїзду до парохії.

Лучаєся, що деякі оо. Душпастирі за пізно просять Епископа, щоби приїхав до їх парохій на якесь тержество.

З огляду на це, що цего рода поступовання може спричинити небажані прикрости для Епископа, а для дотичного душпастира і вірних завід, поручаєся на будуче просити Епископа найменше 2 тижні наперед і доси не оголошувати його приїзду до парохії, доки не дістануть притакуючої відповіди.

Ч. 507/С. — В справі стемплевої оплати від подружих диспенз.

Краківська Воєвідство з д. 20. IV. 1927. Ч. Ad. 6321 ex 1927. подає до відома, що диспензи від подружих перепон підлягають як урядові свідоцтва стемплевій оплаті в висоті 3 зол. предвидженій в арт. 154. устави з 1. VII. 1926. Д. У. Р. П. Nr. 98. поз. 570.

Ч. 2310. — Речинець іспиту на дяків.

Іспит на дяків відбудеся в Перемишлі в дяківськім Інституті дня 5. липня с. р. о 10. годині рано.

Приватисти, які бажалиби бути допущені до сего іспиту мають внести свої подання через власний уряд парох.

Всч. оо. парохи зволять при тих поданнях зазначити моральне поведення дотичного кандидата.

Речинець до вношення подань о принятте до дяківського Інституту в Перемишлі.

Кандидати, які стараються о принятє до дяківського

Інституту в Перемишлі на шк. р. 1927/28 мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули найдальше до кінця вересня ц. р. Необхідні услівя приняття суть слідуючі: 1) Добре моральне поведення кандидата стверджене власним урядом парохіяльним. 2) Укінчення IV. по крайній мірі III. кл. народних шкіл. 3) Добрий чистий голос. — Перед приняттєм до Інституту відбудеся вступний іспит в дяківськім Інституті дня 4. жовтня ц. р. о год. 10. рано, на котрий всі кандидати мають явитися.

Ч. 2383. — В справі авдієнцій в Преосв. Епископа Ординарія.

Пригадуєся Всч. Духовенству, що Преосв. Епископ Ординарій принимають на авдієнції ві вторки, середи і пятниці перед полуднем, почавши від 10-ї години.

По полудни авдієнцій не уділяєся.

Ч. 1316. — Книжочки колєктантів мають бути затверджені й тут. Еписк. Ординаріятом.

Дійшло до відома Еписк. Консисторії, що по Наших парохіях ходять колєктанти за збірками на будову деяких церков не маючи у своїх книжочках конечного потвердження від тут. Еписк. Ординаріяту.

Щоб на будуче ніхто не відважився використовувати жертвенности Наших вірних, поручається Всеч. ОО. Душпастирам повідомити своїх вірних, щоби в будучности лиш тим колєктантам складали свої датки, що наперед зявляться в дотичнім парохіяльним Уряді, а цей на доказ, що книжочки їх мають клявзулю тут. Еписк. Ординаріяту, сам біля ствердження місцевого громадського Уряду потвердить їх парохіяльною печаттю і підписом дотичного о. Душпастиря.

Ч. 1062. — Поручення артистки Ол. Кульчицької.

П. Олена Кульчицька замешкала в Перемишлі Ринок 28. артистка-малярка, яка виконує всі праці в обсягу церковного мистецтва, звернулася до Еписк. Консисторої з прошеннєм, поручити її Всеч. Духовенству.

Це подаєся до відома і поручаєся.

Ч. 742. — Поручаєся підручник до церковного співу під наголовком „Повна Служба на діточий хор“.

Вп. П. Михайло Моравецький, ст. учитель 4 кляс. школи в Ланчині зладив підручник під наголовком: »Повна Служба Божа по народньому напіву з колядами і піснями воскресними і принагідними на діточий двоголосний хор«.

В тій певности, що цей підручник може віддати великі прислуги в ділі однообразности в наших церковних напівах, поручаємо єго Всч. Духовенству.

Ч. 2280. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 20. липня 1927 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

ДЕКАНАТИ: Балигородський: 1) Горянка, 2) Загочеве, 3) Рябе. Бірчанський: 1) Грозьова. Горлицький: 1) Боднарка, 2) Висова, 3) Долини, 4) Ліщини, 5) Мацина велика, 6) Новиця, 7) Смерековець. Грибівський: 1) Королева руська. Дуклянський: 1) Гирова, 2) Радоцина, 3) Ростайне, 4) Чорне. Жукотинський: 1) Галівка, 2) Дністрик дубовий. Короснянський: 1) Близянка, 2) Чорноріки. Лежайський: 1) Дубрівка. Ліський: 1) Ванькова. Лупківський: 1) Воля мигова, 2) Манів. 3) Солинка, 4) Явірник. Любачівський: 1) Милків. Лютовиський: 1) Береги гірні, Поляна, 3) Хміль. Медицький: 1) Барич. Мостиський: Радиничі. Мушинський: 1) Матієва, 2) Явірки. Немирівський: 1) Немирів. Підбужський: 1) Звір, 2) Опака, 3) Свидник. Радимянський: 1) Болестрашичі. Порохницький: 1) Крамарівка. Равський: 1) Белзець, 2) Голе, 3) Камінка нова. Риманівський: 1) Синява, 2) Яблониця польська, 3) Ясель. Рудецький: 1) Михайлевичі. Сінявський: 1) Сінява, 2) Майдан Сінявський: Старосамбірський: 1) Лінина мала. Тіснянський: 1) Криве ад Тісна, 2) Лопінка, 3) Терка 4) Яблінки, 5) Яворець. Турчанський: 1) Лосинець. Угнівський: 1) Тяглів. Устрицький: 1) Лобозів. Чесанівський: 1) Крупець, 2) Плазів.

Прошення внесенні не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту як і ті, котрі би вплинули по дни 20 липня 1927, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що всі Всч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, яка крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх будуть нормовані по гадці Конкордату. Доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже істнують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим на ціли епархіяльні.

Ч. 2451. — В справі такси за антимінси.

Подаєся до відома Всч. Духовенства, що Канцелярія Еп. Консисторії по докладнім провіренню коштів виготовлення антимінсів змушена піднести таксу на 15 золотих за оден антимінс.

Ч. 172/Орд. — В справі предкладання звітів з відбувшихся ювилейних обходів 1926 р.

Всч. ОО. Декани, які ще не надіслали звітів з відбубутих ювилейних обходів, зволять се в найблищому часі зробити. — Звертається заразом увагу Всч. О. О. Парохам, щоби в звітах крім проповідей виголошених о відпустах і процесій заподавали також число вірних, які приступали до ювилейної сповіди. —

Ч. 2536. — Повідомляємо Всч. Духовенство що о. Курило Іван, емеритований священик нашої Епархії, не може бути уживаний до повнення священичих функцій церковних без виразного позволення Епск. Ординаріяту. —

Ч. 2326. Зеленосвяточна збірка на інвалідів.

Поручається Всеч. Отцям допопомогти нашому краєвому Товариству опіки над інвалідами ві Львові у збірці на Зелені Свята. — Зібрані з цеї нагоди датки належить надіслати до Еп. Консисторії, а звідси відішлеться їх згаданому Товариству. —

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ординаріятськими відпоручниками до Рад шкільних повітових іменовані: Ч. 417. о. Куціль Роман, декан мостиський для Мостиск. — Ч. 613. о Ґоцкий Бронислав, парох в Передільниці для Добромиля. — Ч. 730. о. Тимчук Іван, декан Турчанський для Турки. — Ч. 855. о. Михайло Мриц, Схоліярх для Перемишля. — Ч. 675. о. Залітач Александер, катехит для Яворова. — Ч. 1137. о. Венгринович Діонізій, парох в Кречовичах для Переворска. — Ч. 1239. о. Пастернак Іван, декан Куликівський для Жовкви. — Ч. 2278. о. Куціль Роман парох в Мостисках, деканом Мостиським. — Ч. 2538. о. Матвій Мокрівський парох в Добрівлянах, місто-деканом мединицьким. — Ч. 2537. о. Матвій Мокрівський 2-ий Комісар Ординаріятський до справ шкільних. —

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 1060. о. Менцінський Стефан, Новосілки-Ґнєвош. — Ч. 1214. о. Клюфас Іван, Бонарівка. — Ч. 1278. о. Вендзілович Дамян, Середне велике. — Ч. 1410. о. Ґробельський Бронислав, Піддубці. — Ч. 2425. о. Мартинович Омелян Тустановичі. —

Завідательства одержали:

Ч. 802. о. Малик Косма, Молошковичі. — Ч. 1004. о. Конкольовський Стефан, Ванькова. — Ч. 1086. о. Мриглод Петро, Вислок долішний. — 1329. о. Новосад Григорій, Явірки. — Ч. 1278. о. Малко Теодор, Волиця. — Ч. 609. о. Цолта Михайло, Сінява. — Ч. 1474. о. Хаба Петро, Тяглів. — Ч. 1949. о. Сембратович Мирослав, Болестрашичі. — Ч. 2449. о. Подляшецький Константин, Королева руська.

Сотрудництва одержали:

Ч. 686. о. Мартинюк Ярослав, Будинин. — Ч. 529. о. Го-

ловей Михайло, Середниця. — Ч. 1260. о. Іванець Петро, Куличків. — Ч. 1326. о. Сембратович Мирослав, Болестрашичі. — Ч. 1214. о. Хархаліс Алексій, сам. Опарівка. — Ч. 1895. о. Майба Володимир упр. Тарнава. — Ч. 2309. о. Юзвяк Стефан упр. Ясениця сільна.

Померли:

о. Мисик Василь, парох в Ваньковій 28/2 1927. — о. Кішик Стефан, парох в Опаці 4/3 1927. — о. Русиняк Іван, парох в Королевій руській 1/4 1927. — о. Дуркот Петро, парох в Болестрашичах 12/4 1927. — о. Татомир Михайло, парох в Кавську 13/5 1927. —

Душі їх поручаєся молитвам Всч. Духовенства.

З гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль, дня 20. мая 1927.

о. Николай Грицеляк
Канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

Повідомленнє про Загальні Збори Т-ва „Епархіяльна Поміч“ в Перемишлі.

Звичайні Загальні Збори Т-ва »Епархіяльна Поміч« відбудуться в Перемишлі, в будинку духовної Семінарії, вул. Баштова, дня 5. липня 1927. Порядок нарад: 1. Відкриттє Зборів і покликаннє президії; 2. Реферат; 3. Звіти: а) Секретаря, б) Скарбника, в) Провідникі секцій; 4. Дискусія і уділення абсолюторії уступаючому Виділови; 5. Вибір членів нового Виділу і членів провірної Комісії; 6. Внесення і запити.

О год. 8. рано перед Зборами відправиться Служба Божа в Катедр. Храмі. — Початок Зборів о год. 9ій, зглядно 10-ій. — Від Виділу »П. Е. П.«

З V. Секції П. Е. П.

Управа Секції просить П. Т. Отців, котрі взяли вино о ласкаве негайне вирівнаннє рахунків. З причини зволікання платности Управа Секції є наражена на ріжні прикрости та страти.

Повідомляємо П. Т. Духовеньство, що маємо ще на складі немалу скількість тогосамого знаменитого вина. Хоча вино подорожіло, ми ціни не підносимо: 70 цент. амер. за 1 літру в бочці, а 6·50 зл. за 1 літру в фляшці. Сплата по умові. — Просимо також всі замовлення на дзвони слати до Секції V. яка розіслала і на бажання вишле проспекти ціни і условій продажі дзвонів.

Наші дзвони є найліпшої якости і дешеві. Помагаймо нашому Товариству, а його Va Секція буде могла помочи потребуючим. Самопомочю зарадимо всякому лихові і направимо дотеперішні похибки. — За V. Секц. П. Е. П.

о. О. Маринович голова. *о. М. Гащак секретар.*

До Всечесних Отців Парохів.

Кружок Катихитів у Перемишлі звертаєсь до Всеч. О.О. Парохів з горячою просьбою, щоби теплим словом заохочували вірних до посилання пильних і спосібних дітий до укр. держ. ґімназії в Перемишлі а заразом подали до відома, що всякі обмеження що до вступу учнів з инших повітів до тутешної ґімназії зістали знесені. — Виділ.